

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต ปี C

(วันที่ 24 มีนาคม ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก เมื่อมีสิ่งที่ไม่ดีเกิดขึ้น บางคนหาคำอธิบายโดยมองไปที่ความผิดพลาดหรือความบกพร่องของตนเอง หรือผู้อื่น บางคนดึงเอาพระเจ้ามาเกี่ยวข้องด้วยโดยตัดสินใจว่าสิ่งที่ไม่ดีเกิดขึ้นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งแสดงว่าเขาคนนั้น ได้ทำสิ่งที่ไม่ดีบางอย่างแน่นอนและเขาสมควรได้รับผลที่ตามมาอย่างนั้น ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง คำถามหนึ่งที่อาจค้างคาใจเราบางคนคือ พระเจ้าทรงปล่อยให้สิ่งที่ไม่ดีเกิดขึ้นเพื่อลงโทษมนุษย์หรือ?

ในพระวรสารวันนี้มีประชาชนบางคนเข้ามาทูลถามพระเยซูเจ้าถึงเรื่องชาวกาลิลีที่ถูกปีศาจสั่งประหารชีวิต ขณะที่กำลังถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าในพระวิหาร พระเยซูเจ้าทรงตอบโดยอ้างถึงคนสิบแปดคนที่ถูกหอสึโลอัมพังทับ แล้วทรงถามในทำนองที่ว่า ประชาชนเหล่านี้ตายเพราะบาปของพวกเขาหรือ? นี่เป็นวิถีทางที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อลงโทษพวกเขาหรือ? คนอื่นที่ไม่ได้รับเคราะห์อย่างนั้นแสดงว่าพวกเขาไม่มีบาปหรือ? (เทียบ ลก 13:1-4)

ลองคิดถึงเมื่อเครื่องบินโดยสารระเบิดกลางอากาศเพราะระเบิดของผู้ก่อการร้ายที่ซุกไว้ในห้องผู้โดยสารและทุกคนบนเครื่องเสียชีวิตทั้งหมด เราคิดว่าผู้โดยสารเหล่านั้นเป็นคนบาปและสมควรตายหรือ? เมื่อคนนับหมื่นนับแสนเสียชีวิตหรือไรที่อยู่อาศัยในเวลาเดียวกันเนื่องจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นแผ่นดินไหว คลื่นยักษ์สึนามิ พายุไต้ฝุ่น หรือน้ำท่วมฉับพลัน เหตุการณ์เหล่านี้เป็นการลงโทษจากพระเจ้าสำหรับความชั่วร้ายของประชาชนในประเทศเหล่านั้นหรือ? เราคิดว่าโรคเอดส์เป็นวิถีทางหนึ่งที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อลงโทษคนที่มักมากในกามารมณ์หรือ? ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง แล้วคนที่ป่วยเป็นโรคร้ายนี้เนื่องมาจากการถ่ายเลือดหรือเด็กที่ได้รับเชื้อ HIV ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาละ เราจะอธิบายอย่างไร? จริงอยู่ โรคเอดส์อาจเป็นผลมาจากความสำส่อนทางเพศซึ่งบางครั้งส่งผลกระทบต่อผู้บริสุทธิ์ด้วยเหมือนกัน แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าเอดส์เป็นโรคร้ายที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อลงโทษมนุษย์สำหรับความผิดศีลธรรมทางเพศของพวกเขา

เราคิดว่าพระเจ้าทรงรักผู้ที่ได้รับผลกระทบหรือผู้ตกเป็นเหยื่อเหล่านั้นน้อยกว่าคนอื่นหรือ? พระองค์ทรงรักคนที่รอดชีวิตจากภัยพิบัติเหล่านั้นมากกว่าคนที่เสียชีวิตหรือ? บางทีผู้เสียชีวิตเหล่านั้นอาจได้ร่วมบรมสุขกับพระเจ้าในสวรรค์แล้วก็ได้ ขณะที่คนรอดชีวิตได้รับโอกาสให้ปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น พระเยซูเจ้าทรงเตือนเราอย่างชัดเจนในเรื่องนี้ว่า **“ถ้าท่านไม่กลับใจเปลี่ยนชีวิต ทุกท่านจะพินาศไปเช่นเดียวกัน”** (ลก 13:5) คำว่า **“กลับใจ”** ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าเพียงแค่อาลัยใจสำหรับความผิดที่ตนเองได้ทำในอดีตที่ผ่านมาเท่านั้น แต่หมายถึงการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตที่ไม่ดีอย่างสิ้นเชิงเพื่อตอบสนองและเปิดตัวเองต่อความรักของพระเจ้า

สิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงต้องการบอกเราคือ ถ้าเราถูกมองว่าเป็นผู้ประสบผลสำเร็จในชีวิตแทบทุกด้าน สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าเราเป็นคนดีพร้อมทุกอย่าง หรือปราศจากบาป หรือพระเจ้าทรงรักเรามากกว่าคนอื่น และถ้าเราประสบความทุกข์ยากลำบากในชีวิต สิ่งนี้ก็ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าไม่ทรงรักเราหรือเราเป็นคนบาปมากกว่าคนอื่น อันที่จริง

ทุกสิ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของเราล้วนเป็นเครื่องหมายแห่งความรักของพระเจ้า ถ้าเราได้รับพระพรมากมายไม่ว่าด้านทรัพย์สินเงินทองหรือด้านฝ่ายจิต สิ่งเหล่านี้มีไว้เพื่อเราจะได้แบ่งปันกับคนอื่นซึ่งจะทำให้เรากลายเป็นพ่อบารแห่งความรักของพระเจ้าสำหรับพวกเขา แต่ถ้าเราเป็นผู้ถูกกระทำหรือเหยื่อของความอยุติธรรมในสังคมและภัยพิบัติต่างๆ ให้เราพยายามแสวงหาการประทับอยู่ของพระเจ้าที่นั่น ในแห่งหนึ่งความทุกข์ยากลำบากสามารถทำให้เราเติบโต เข้มแข็ง และใกล้ชิดกับพระเจ้ามากยิ่งขึ้น หลายครั้งในยามเจ็บป่วยเราได้รับความเห็นอกเห็นใจและการดูแลเอาใจใส่จากญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงมากกว่าในยามปรกติเสียอีก ตรงกันข้ามหลายครั้งเช่นกันที่ความร่ำรวยและสุขภาพที่ดีทำให้เราเหินห่างจากพระเจ้า ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์ และกลายเป็นคนเห็นแก่ตัว จำไว้เสมอว่า ที่ไหนมีความรัก พระเจ้าทรงประทับอยู่ที่นั่น

อีกสิ่งหนึ่งที่พระเยซูเจ้าทรงปรารถนาชี้ให้เราเห็นคือ การได้ชื่อว่าเป็น “คาทอลิก” ไม่ได้เป็นหลักประกันว่าเราเป็นคนดีพร้อมและจะได้รับความรอดพ้นอย่างแน่นอน นักบุญเปาโลบอกเราในบทอ่านที่สองว่าชาวอิสราเอลซึ่งได้ชื่อว่าเป็นประชากรของพระเจ้าได้ล้มตายในถิ่นทุรกันดารเป็นจำนวนมากก่อนที่จะได้เข้าไปยังแผ่นดินพันธสัญญา (เทียบ 1 คร 10:5) การมีบัตรประชาชนไม่ได้เป็นหลักประกันว่าเราเป็นพลเมืองดี เช่นเดียวกันการได้รับศีลล้างบาป การมาร่วมมิสซา การรับศีลอภัยบาปและศีลมหาสนิทเป็นประจำไม่ได้เป็นหลักประกันว่าเรารักพระเจ้าและเพื่อนพี่น้องด้วยใจจริง บางคนมาร่วมมิสซาในวันอาทิตย์เพราะกลัวว่าถ้าไม่มาจะเป็นบาป เขาไม่ได้มาเพราะรักและอย่างอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้า บางคนมาร่วมพิธีกรรมต่างๆ เพราะความเคยชินเท่านั้นเอง ถ้าการปฏิบัติศาสนาของเราไม่ได้มาจากความรักที่เรามีต่อพระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง ชีวิตคริสตชนของเราจะไม่บังเกิดผลเท่าที่ควรและถึงเวลาแล้วที่เราต้องย้อนกลับมามองแนวทางในการดำเนินชีวิตของเราว่าสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าหรือไม่?

พี่น้องที่รัก หลายครั้งชีวิตของเราไม่ต่างจาก “ต้นมะเดื่อเทศ” (ลก 13:6) ที่พระเยซูเจ้าทรงพูดถึงในพระวรสารวันนี้ มีชีวิตแต่ไม่เกิดผลจึงสมควรถูกตัดทิ้ง โชคดีที่คนสวนขอโอกาสอีกหนึ่งปีจากเจ้าของสวนเพื่อพรวนดินใส่ปุ๋ย ถ้ายังไม่เกิดผลอีก จึงค่อยโค่นทิ้งทีหลัง เทศกาลมหาพรตเป็นโอกาสดีที่เราจะพรวนดินใส่ปุ๋ยต้นไม้แห่งชีวิตของเราเพื่อจะได้เกิดผลเพิ่มขึ้น สำหรับบางคนอาจจะเป็นโอกาสสุดท้ายที่เราจะได้ทำเช่นนี้ก็ได้อีก จำไว้ว่าพระเจ้าคือความรัก พระองค์ไม่ทรงต้องการลงโทษเราหรือโลกที่อยู่รอบข้างเรา พระองค์ทรงให้โอกาสและพร้อมที่ต้อนรับทุกคนที่ปรารถนาเข้ามาอยู่ใกล้ชิดกับพระองค์เสมอ ดังนั้น ให้เราใช้โอกาสแห่งพระพรที่พระเจ้าประทานแก่เราปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้นเพื่อว่าชีวิตของเราจะเกิดผลมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**